

Žádný city

David Koller

Pod kopyty dnů příštích se tříští rána vin,
kam se city vzdálí, to já už dávno vím,
stíny v záclonách se mění v prach, zůstal jsem tu sám,
jen výčitky tvejch frází si v tváři počítám.

Žádný city, necítím souznění,
na popel se tu pálí ty rána dávných dní,
dál jen vzduch a prázdno, slova váznou, nevím kudy kam,
myšlenky, co neuhasnou, dávno nehledám.

Pod kopyty dnů stálých se vzdálí i můj stín,
jako tažní ptáci, co ztrácí směr i cíl,
touhy snů vím, že nespoutám, zůstal jsem tu sám,
jen listy uschlejších růží pod kůží počítám,
s vědomím vlastních hříchů svou pýchu odmítám,
dál jen vzduch a prázdno, slova váznou, nevím kudy kam,
myšlenky, co neuhasnou, dávno nehledám.

Pod kopyty dnů příštích se tříští i můj stín,
na popel se dnes pálí ty prázdny rána,
se pálí věčný rána, ty věčný prázdny rána vin.